

SCHAKEN

met Arno Henzen

U had nog tegoed de oplossing van een opgave van twee weken geleden.

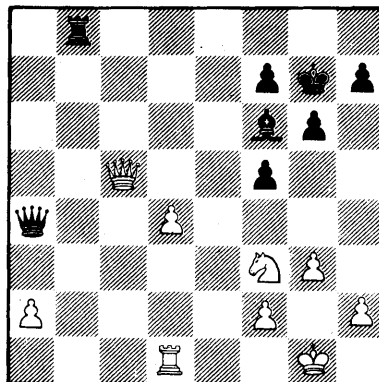
Wit: Ke1, Dh4, TRa1, Th1, Ld2, Lf1, Pe2, a3, c4, c2, d4, f2, h2

Zwart: Ke8, Dd8, Ta8, Tg6, Lc8, Pe7, Pg4, a7, b7, c5, e6, e4, f7, h7

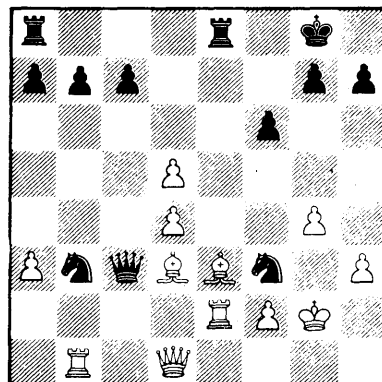
In deze stelling was de opgave waarom het gespeelde **15Pf4** niet goed was. In de partij volgde sterk **15...D:d4 16c3, Pf5 17c:d4, P:h4 18P:g6**. Er is geen terug meer. **18...Pf3+! 19Kd1** (19Ke2, P:d4+ en wit heeft de keus; een familie-schaakje op c2 of f2) **19...P:f2+ 20Ke2, P:h1 21Pe5, P:d4+ 22Kd1, Pf2+**. Wit gaf op. Hij verliest de kwaliteit via een schaakje op b3 of c2.

In de stelling: Wit: Kg1, Tb5, b3, b2, c2, f2, g2. Zwart: Kg6, Th8, a7, g3 was de vraag hoe een eenvoudige winst van zwart niet alleen te verhinderen is, maar ook hoe wit zelf nog kan winnen. Geen diepzinnige berekening is er nodig om dit probleempje op te lossen, slechts twee heldere momenten. Zwart heeft een tactisch grapje in **1...Th1+ 2K:h1, g:f2**. Probeerde u nu ook eerst via allerlei omwegen de pion op f2 geen stapje verder te laten komen? Of zag u meteen dat de directe weg **3Tf5!., K:f5 4g4+** en **Kg2** wit de eenvoudige winst garandeerde.

Als je in een slechte stelling geraakt is het zaak je hoofd koel te houden. Menige speler bezwijkt al snel onder de druk. Dat kan het gevolg zijn van ieder interesse in de eigen miserebele stelling te verliezen of misschien gebrek aan ervaring. Andere spelers weten het de tegenstander zo moeilijk mogelijk te maken; ze zijn vaak op hun best als het op verdedigen aankomt. Ter illustratie twee partijfragmenten uit de Limburgse kampioenschappen. In beide gevallen is de hoofdrolspeler G. Bisschop, die profiteert van een moment van verstandsverbijstering van z'n tegenstanders.

Wit staat een gezonde pion voor en heeft goede winstkansen. In de diagramstelling valt de dame zowel de pion op a2 als de toren aan. Wit paarde beide dreigingen met **1Td2??**. Hoe beslist zwart nu de partij in z'n voordeel?

Zwart is aan zet en kan kiezen tussen **1... Pb:d4** en **1...Pf:d4**. Schrijver dezer liet het geplande **1...Pb:d4!** achterwege omdat hij plotseling een niet bestaande weerlegging meende te zien. Er volgde **1...Pf:d4??** met het idee dat dit geen verschil uitmaakte. De witspeler toonde het tegendeel overtuigend aan. Hoe?